தேவனுடைய மக்களாக வாழ்தல் (4:1)

தராதரங்களின் அமைவொன்றின்படி வாழ்வதற்கு ஒப்பந்தத்தில் நீங்கள் எப்பொழுதாவது கையெழுத்திட்டதுண்டா? நீங்களோ அல்லது உங்கள் பெற்றோரோ பள்ளியின் விதிகளைப் பின்பற்றி நடப்பதாக வாக்குறுதி அளிக்கும் வகையில் ஒரு காகிதத் துண்டில் கையெழுத்திட்டிருக்கலாம். நீங்கள் வேலை செய்யுமிடத்தில் அந்த நிறுவனத்தின் விதிமுறைகளுக்கு அடங்கி நடப்பதாக இணங்கி, ஒரு காகிதத்தில் கையெழுத்திட்டிருக்கலாம். ஏறக்குறைய எந்த ஒரு நிறுவனத்திலும் நீங்கள் இணையும் பொழுது, நீங்கள் அதன் தராதங்களைப் பின்பற்றி அவற்றிற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றீர்கள்.

நான் கிறிஸ்தவரான பொழுது, ஒரே ஒரு அட்டையில் கையெழுத்திட்டதை நான் நினைவுகூருகின்றேன். அந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை இரவு நான் பாடல் புத்தகத்தைக் கீழே வைத்து விட்டு கலையரங்கத்தின்/கூட்டம் நடக்கும் அறையின் முற்பகுதியை நோக்கி நடந்தேன்; நான் பதட்டமாய் இருந்தேன்; எனது உள்ளங் கைகளில் வியர்த்துக் கொண்டிருந்தது, மற்றும் எனது முட்டிகள் (நடுக்கத்தினால் ஒன்றுடன் ஒன்று) இடித்துக் கொண்டிருந்தன. எனது பெயரையும் முகவரியையும் எழுதுவதற்கான அட்டையொன்றைப் பிரசங்கியார் என்னிடத்தில் கையளித்தார். அந்த அட்டை (பின்வரும்) மூன்று விருப்பத் தேர்வுகளில் ஒன்றைத் தேர்வு செய்யும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டது: "நான் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்புகின்றேன்," "நான் பாவங்களை அறிக்கையிட விரும்புகின்றேன்" அல்லது "நான் உறுப்பினராக விரும்புகின்றேன்." நான், "நான் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்புகின்றேன்" என்பதைத் தேர்ந்து கொண்டேன். நான் தண்ணீரை விட்டு வெளியே வந்த பொழுது எவரொவரும், நான் சபையின் தராதரத்தின்படி வாழ்வேன் என்று கூறும் ஏதொன்றிலும் கையொப்பம் இடும்படிக்கு என்னிடத்தில் கேட்கவில்லை. அதனாலேயே நாம், சபையில் தராதரம் எதுவும் நிலவுவதில்லை என்று கூற முடியாது, தராதரங்கள் சபையில் உள்ளன. நாம் குறிப்பிட்ட தராதரங்களுக்கு உட்பட வேண்டும் என்று தேவன் கேட்கின்றார். நாம் அவருடைய பிள்ளைகள்போல் செயல்பட வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கின்றார்.

பவுல் எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் பிற்பகுதியில் அவர்,

சபைக்கான அடிப்படைத் தராதரங்கள் சிலவற்றை அமைத்து வைத்தார். அவர், கிறிஸ்தவருக்காக நோக்கப்படுத்தப்பட்ட வாழ்வை விவரித்தார்.

பவுல் தம் நிருபங்களில் முன்னுரைக்கப்படக் கூடிய வடிவமைப் பொன்றைப் பின்பற்றினார்—அது ஒரு உபதேசப் பகுதி, பின்பு ஒரு நடைமுறைப் பகுதி என்பவைகளாய் இருந்தது. எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் முதல் மூன்று அதிகாரங்கள் ஆழ்ந்த உபதேசங்களைக் கொண்டுள்ளன. அதிகாரம் 4லிருந்து 6 வரையிலும் பவுல் உபதேசப் பகுதியிலிருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் வாழும் நடைமுறைப் பகுதிக்கு மாறினார்.

எபேசியர் 4:1 வசனமானது உபதேசம் மற்றும் நடைமுறைப் பகுதி களுக்கு ஒரு பாலம் போன்று செயல்படுகிறது: "ஆதலால், கர்த்தர் நிமித்தம் கட்டுண்டவனாகிய நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்தியென்னவெனில், நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடந்து." இவ்வசனத்தைப் புதிய நூற்றாண்டு மொழிபெயர்ப்பில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள விதத்தை நான் விரும்புகின்றேன்: "நான் கர்த்தருக்குரிய வனாயிருப்பதால் சிறைப்பட்டுள்ளேன். தேவன் தமது மக்களாய் இருக்கும் படி உங்களைத் தேர்ந்து கொண்டார், தேவனுடைய மக்கள் வாழ வேண்டிய வழியில் நீங்கள் வாழ வேண்டுமென்று இப்பொழுது நான் உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன்." இதில் உள்ளவற்றை அதிகாரம் 4ல் இருந்து 6 வரையிலும் பவுல் விவரித்தார். தேவனுடைய மக்கள் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்பதற்கான வழியை அவர் வெளிப்படுத்தினார்.

நடை

பவுல், கிறிஸ்தவ வாழ்வு பற்றி பலத்த உறுதிப்பாடு கொண்டிருந்தார். வசனம் 1ஐ NIV வேதாகமம், பின்வருமாறு மொழிபெயர்த்துள்ளது: "நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குத் தகுதியானவர்களான வகையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று [நான்] உங்களை வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்." "வேண்டிக் கொள்ளுதல்" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான parakaleo என்பதைப் பவுல் பயன்படுத்தினார், இது அவரது ஆழமான மற்றும் நிலையான அக்கறையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

நான் உயர் நிலைப் பள்ளியில் இருந்த பொழுது, பெரும்பாலான வேளைகளில் எனக்கு எல்லாம் தெரிந்ததுபோல நான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். என் வாழ்வின் இந்தக் கால கட்டத்தின் போது, எனது தந்தையும் நானும் பல வேளைகளில் கருத்து வேறுபடுவதுண்டு. ஒருமுறை அவர் வியாபாரப் பயணத்தின் நிமித்தமாக வெளியூர் சென்றிருந்தார், அங்கிருந்து அவர் எனக்கு வாழ்க்கையைக் கூடைப்பந்தாட்டத்துடன் ஒப்பிட்டுக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்தக் கடிதத்தை (மீண்டும்) நான் கண்டறிந்தேன். அந்த (கடிதம் எழுதப் பட்டிருந்த) தாளானது பழையதாகி, நைந்து, மெல்லியதாகி விட்டிருந்தது. அதன் மையானது மங்கிப் போயிருந்தது, ஆனால் அதன் வார்த்தை களினு டைய அவசரத்தன்மை சற்றும் குறையாதிருந்தது. அதன் ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் வலிவுத்தன்மை நிறைவாய்க் காணப்பட்டது. அவரது

கடிதத்தில் அவர் தம் இருதயத்தை ஊற்றியிருந்தார் என்பதற்கு அது இன்னமும் ஆதாரமாய் இருந்தது.

பவுல் எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் தமது இருதயத்தை ஊற்றி யிருந்தார். சபையானது தான் பெற்றுக் கொண்ட அழைப்புக்குப் பாத்திர மாய் வாழும்படி அவர் வேண்டிக் கொண்டார். எபேசியருக்கு இந்த நிருபம் எழுதப்பட்டு ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன, ஆனாலும் இதன் அவசரத்தன்மை எதுவும் ஒழிந்து போகாமல் உள்ளது. பாத்திரவான்களாக வாழும்படியான இந்த அழைப்பானது எபேசுவிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு இருந்தது போலவே இன்றைக்கும் புதிதாக, பலம் வாய்ந்ததாக, தேவையானதாக உள்ளது.

நீங்கள் இன்னொரு திறவுகோல் வார்த்தையைக் கவனிக்க விரும்பலாம்: "பாத்திரவான்கள்" (Gk.: axios). "பாத்திரவான்கள்" என்பது எதனை அர்த்தப்படுத்துகின்றது? டெக்ஸாஸின் மிட்லான்ட் என்ற இடத்திலிருந்த சபையில் நான் அங்கத்தினராய் இருந்த பொழுது, நாங்கள் எப்பொழுதா வது, சுற்றுலாப் பூங்காக்களுக்கும், ஐஸ்கிரீம் விருந்துகளுக்கும் செல்வது உண்டு. அங்கு பெரியவர்கள் வாலிபால் (கைப்பந்து) விளையாடுவோம், சிறுவர்கள் அசைந்தாடும் ஊசற் கட்டையில் விளையாடுவதுண்டு. இந்த ஊசற் கட்டையில் விளையாடுவதற்கு அதிக திறமை தேவையில்லை, ஆனால் சமானமாய் அமர்தல் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஒருவர் மட்டும் அதில் விளையாட முடியாது. ஊசற் கட்டை/ஊசற் பலகையானது மேலும் கீழும் செல்லுவதற்கு இரு நபர்கள் தேவை. ஊசற்பலகையின் இரு முனையிலும் ஆட்கள் அமர்ந்திருக்கும் பொழுது மட்டுமே அது வேலை செய்கின்றது.

"பாத்திரவான்களாய்" என்ற பவுலின் வார்த்தையானது அந்தக் கருத்தையே தெரிவிக்கின்றது. இது "சமப்படுத்துகின்ற" என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. பவுல், உபதேசம் மற்றும் நடைமுறை ஆகிய வற்றுக்கிடையே ஒரு சமான நிலையை வலியுறுத்தினார். அவர், கிறிஸ்து நமக்கு என்ன செய்துள்ளார், நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் யாராய் இருக்கின்றோம், கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் கொண்டுள்ளது என்ன என்பவற்றைச் சற்று விவரித் தார். உபதேசத்தை அறிந்திருந்தால் போதும் என்று பவுல் மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடவில்லை. நாம் இருக்கும் நிலைக்குத் தக்காற் போன்று நடந்து கொள்ளக் கூடும்படி நாம் யார் என்பதை அறிய வேண்டும் என்றே அவர் விரும்பினார்.

அதிகாரம் 4 முதல் 6 வரையுள்ள பகுதியானது நாம் இருக்கும் நிலைக்குத் தக்காற் போன்று செயல்படுவது எப்படி என்று நமக்கு காண்பிக்கின்றன. பவுலின் வார்த்தைகள் தேவனுடைய பிள்ளைகளைச் சித்தரிப்பதுடன், அவர்கள் உண்மை உலகில் தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் வாழ என்ன செய்கின்றனர் என்பதையும் எடுத்துரைக்கின்றன. இந்த மூன்று அதிகாரங்களுக்கான ஒரு எளிய வரைக்குறிப்பு பின்வருமாறு:

1. இசைவு (4:1-16) - கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய ஒருமைப்பாட்டிற்கு மிக உயர்ந்த முன்னுரிமை கொடுங்கள்.

2. பரிசுத்தம் (4:17-6:9) - அன்றாட வாழ்வில் தேவபக்தியை

மும்முரமாய் நாடுங்கள்.

3. பகை உணர்வு (6:10-23) - வழியின் ஒவ்வொரு அடிவைப்பிலும் சாத்தானுடைய எதிர்ப்பு இருக்கும் என்பதை எதிர்பாருங்கள்.

"ஊசற் பலகையின்" ஒரு முனையில் சபையைப் பற்றிய அறிவு உள்ளது. இது, கிருபையின் கருத்தைப் பற்றிக் கொள்ளுதல், மீட்பின் தேவையை உணர்ந்தறிதல், இரகசியத்தின் மீது வியப்படைதல், மற்றும் இரட்சகரின் அன்பை அளக்கத் தேவையான வல்லமையை ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

"ஊசற் பலகையின்" மறுமுனை பற்றிய விஷயம் என்ன? தேவனுடைய சபையாக வாழ்தல் பற்றிய விஷயம் என்ன? பிறரைப் பற்றிய வீண் பேச்சு இன்னும் ஏன் நிலவுகின்றது? நியாயத்தீர்க்கும் ஆவிகள் பற்றிய விஷயம் என்ன? கட்டியெழுப்புவதற்குப் பதிலாக இடித்து வீழ்த்தக்கூடிய நோக்கங் கொண்ட வார்த்தைகளை நாம் எவ்வாறு கையாள வேண்டும்? கிறிஸ்துவின் அன்பு குறித்த பிரசங்கம் ஒன்றை நாம் ருசித்துக் கேட்டறிந்தும் கூட, கணவன் மீதோ அல்லது மனைவி மீதோ அன்பற்று நடக்க முடிவது எப்படி? "கர்த்தாவே உமது நாமத்தை உன்னதத்திற்கு உயர்த்துகின்றேன்" என்பது போன்ற கீதங்களைப் பாடிவிட்டு, நாம் நமக்குக் கர்த்தர் கொடுத்துள்ள பெற்றோர்களை மரியாதையின்றி நடத்தக் கூடுவது எப்படி?

நீங்கள் பவுலின் நிலைப்பாட்டைக் காண்கின்றீர்களா? தேவனுடைய மக்கள் அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்திருப்பதற்கு மட்டுமல்ல, ஆனால் தேவனுடைய மக்கள் வாழ்கின்ற வகையில் வாழ்வதற்காகவும் நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

அழைப்பு

மீண்டும் 4:1ஐ வாசித்துப் பாருங்கள்: "ஆதலால், கர்த்தர் நிமித்தம் கட்டுண்டவனாகிய நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்தியென்னவெனில், நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடந்து." பவுல், வலிவுத் தன்மையைத் தெரிவிப்பதற்காக "வேண்டுதல்" அல்லது "புத்தி" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார் என்று நாம் ஏற்கனவே கண்டுள்ளோம். "பாத்திரவான்களாக" என்ற வார்த்தையானது, நாம் யார் மற்றும் கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் கொண்டுள்ளது என்ன என்ற உபதேசத்திற்கும் நமது வாழ்வை நாம் வாழும் வகையில் நமது அழைப்பு ஏற்படுத்துகின்ற நடைமுறை மாற்றத்திற்கும் இடையில் சமானத்தன்மை தேவை என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது.

நாம் இன்னும் ஒரு வார்த்தையை ஆய்வு செய்வோம்: "அழைப்பு" (Gk.: klesis). பவுல், "... நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான் களாய் நடந்து" என்று எழுதினார். "அழைப்பு" என்பது இன்னொரு நபரை அருகில் வரும்படி கூறும் கருத்துடன் பேசுதல் என்ற அர்த்தம் கொண்ட வேர் வினை/மூல வினைச் சொல்லில் இருந்து வருகின்றது. எனது குழந்தைப் பருவத்தின் போது, எனது தாயார், இரவு உணவைத் தயாரித்து முடித்த பின்னர், எங்களை அழைப்பார். குடும்பம் முழுவதும் ஒன்றுகூடி உணவு

உண்ண வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அது, இவ்வினைச் சொல்லின் அடிப்படைக் கருத்தைப் பற்றிப்பிடிக்கின்றது. கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நாம் தேவனிடத்திலிருந்து அழைப்பைப் பெற்றுள்ளோம். அவர் தம் வசனத்தின் மூலமாகவும் தம் குமாரனின் மூலமாகவும் நம்மிடம் பேசியுள்ளார், ஏனென்றால், நாம் ஒவ்வொருவரும் அவரிடத்தில் ஒன்று கூட வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் "அழைப்பு" என்பதற்கான வினைவடிவமானது ஒரு நபருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பெயரை ஒப்படைக்கப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. மரியாள் ஒரு மகனைப் பெறுவாள் என்றும் அவர் இயேசு என்றழைக்கப்படுவார் என்றும் யோசேப்புக்குக் கூறப்பட்டது (மத். 1:21). இயேசுவுக்கு நாம் கீழ்ப்படிதலுடன் பதில் அளிக்கின்ற பொழுது, தேவன் நமக்குப் புதுப் பெயர்கள் அல்லது பட்டங்கள் அளிக்கின்றார். அவர் நம்மை, ''பரிசுத்தவான்கள்,'' ''மகன்கள் மற்றும் மகள்கள்,'' ''பிள்ளைகள்,'' ''மீட்கப்பட்டவர்கள்,'' ''கிறிஸ்துவுடன் சுதந்தரர்கள்,'' ''அவருடைய செய்கை," மற்றும் "அவருடைய வீட்டார்" என்று அழைக்கின்றார்.

யாரேனும் ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட பொறுப்புக்கு நியமிக்கப்படும் பொழுது இதே வினைச் சொல்லானது தோன்றுகின்றது. பவுல், தாம் அப்போஸ்தலராயிருக்கும்படி "அழைக்கப்பட்டதாக" கூறினார் (ரோமர் 1:1). ஒரு பணிப் பொறுப்புக்கென்று தேவன் பவுலைத் தேர்ந்தெடுத்தார். நமக்கான அழைப்பு நமது பொறுப்புக்களையும் உள்ளடக்குகின்றது: நாம் ஊழியம் செய்வதற்கென்றே இரட்சிக்கப்பட்டுள்ளோம். இவ்வுலகிற்கு இயேசுவைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிற பணிப்பொறுப்பிற்காகத் தேவன் நம்மைத் தனியே பிரித்து வைத்துள்ளார்.

"அழைத்தல்" என்ற வினைச் சொல்லானது மூன்றாவது வகையில், ஒரு விருந்திற்கு அழைப்பதை எடுத்துரைக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மத்தேயு 22ல் இயேசு, திருமண விருந்து பற்றிய ஒரு உவமையைக் கூறினார். ஒரு அரசன் பெரிய விருந்து ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்தான். அவன் அவ்விருந்தில் கலந்து கொள்ளும்படி மக்களை அழைப்பதற்காகத் தனது வேலைக்காரர்களை அனுப்பினான். கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் விருந்தில் கலந்து கொள்வதற்கான தனிப்பட்ட அழைப் பிதழைப் பெற்றுள்ளோம். வெளி. 19:9 வசனமானது, "ஆட்டுக்குட்டி யானவரின் கலியாண விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் பாக்கியவான் கள்" என்று கூறுகின்றது.

கடைசியாக, புதிய ஏற்பாட்டில் "அழைப்பு" என்பது நீதிமன்றத்தின் அழைப்பாணைப் பற்றிய வகையிலும் காணப்படுகின்றது. பேதுருவும், யோவானும் ஆலோசனை சங்கத்தின் முன்னதாக வரும்படி அழைக்கப் பட்டனர் (அப். 4:18). பவுல் பேலிக்ஸின் முன்னதாக வரும்படி அழைக்கப் பட்டார் (அப். 24:2). அழைத்தல் என்பது கணக்கு ஒப்புவிப்பதற்கென்று ஒரு நீதிபதியின் முன்னால் வரும்படியான ஒரு அழைப்பாணையைக் குறிப்பிட முடியும். இது நமக்கான அழைப்பின் ஒரு பாகமாக இருப்ப தில்லையா? நாம் எல்லா நியாயாதிபதிகளுக்கும் நியாயாதிபதியானவருக்கு முன்பு வரும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம்.

"அழைக்க" என்பது எல்லா உட்பொருள்களும் இணைக்கப்பட்ட நிலையில், இவ்வார்த்தையானது, மற்றவர்களை நெருக்கமாய் கொண்டு வருவதற்காக அவர்களிடம் பேசுதல் என்று அர்த்தப்படுகிறது. தேவன் நம்மை மகன்களென்றும் மகள்களென்றும் அழைப்பதன் மூலம் இதனைச் செய்கின்றார். ஊழியத்திற்கென்று அவர் நம்மை அழைக்கையில் நம்மை அவர் நெருக்கமாய்க் கொண்டு வருகிறார். அவர் நமக்கு, ஆட்டுக் குட்டியானவரின் திருமண விருந்திற்கான அழைப்பிதழைக் கொடுப்பதன் மூலம் நம்மை நெருக்கமாய்க் கொண்டு வருகின்றார். நம் வாழ்வு யாவும் முடிகிறபோது நியாயாதிபதி முன்பாகக் காணப்பட வேண்டுமென்று அழைப்பாணை விடுத்தலின் மூலம் அவர் நம்மை இன்னும் அதிகம் நெருக்கமாகக் கொண்டு வருகின்றார்.

செயல்விளைவில், எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபமானது, நமக்கு "கிறிஸ்தவர்களே, அழைப்பிற்கேற்றவாறு வாழுங்கள். தேவன் அழைத் துள்ள மக்களைப் போல வாழுங்கள். நீங்கள் யார் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். அழைப்புக்கு ஏற்றாற் போன்று வாழுங்கள்" என்று கூறுகிறது.

அதைச் செய்வதைக் காட்டிலும் கூறுதல் என்பது எளிதாக உள்ளது. இன்றைய நாட்களில் சிலர் கூறுவது போல, "நீங்கள் பேச்சைப் பேச முடியும், ஆனால் நீங்கள் நடையை நடக்கின்றீர்களா?"

முடிவுரை

பள்ளியின் கௌரவம் என்பது இளம் உயர்நிலை மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களிடத்தில் அடிக்கடி வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பள்ளி அலுவலர்கள் பள்ளிப் பாரம்பரியங்களின் மீதான பற்றுறுதியை பள்ளியின் மதிப்பீடுகளை மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கின்றதையும் வலியுறுத்து கின்றனர். நான் பள்ளிக்குச் சென்ற காலத்தில் இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. பெரும்பாலான பெரியவர்கள் தங்கள் பள்ளிகளின் அழைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் வாழ்வதற்கான பொறுப்பை இன்னமும் கூட நினைவில் கொண்டு வர முடியும்.

இந்த வேத வசனமானது—அவரைப் போல் இருத்தல் என்ற-இன்னொரு அழைப்புக்கேற்ற வகையில் வாழும்படிக்கு நமக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றது. நாம் தேவனுடைய மகன்களாகவும் மகள்களாகவும் இருக்கின்றோம். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக வாழ்வது என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை நமக்குக் காண்பிப்பதற்காக இயேசு தேவ குமாரனாக இப்பூமிக்கு வந்தார். நாம் அழைக்கப்பட்டவர்களாயிருத்தல் என்பது எவ்வாறு என்பதை அவர் நமக்குக் காண்பித்துள்ளார். நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் உங்களுக்கு உண்டான அழைப்புக்கேற்ற வகையில் வாழ்கின்றீர்களா?

நீங்கள் பின்வரும் வழிமுறைகளில் "அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாக நடந்து கொள்ள" முடியும்: (1) உங்கள் ஆவிக்குரிய நிலையைப் பரிசோதித் தறியுங்கள்: உங்கள் அழைப்புக்குப் பொருந்தாத வகையில் உங்கள் வாழ்வில் உள்ள அம்சங்களைக் காண்பிக்கும்படிக்குத்/வெளிப்படுத்தும்படிக்குத்

தேவனிடம் கேளுங்கள். (2) தேவைப்படுகின்ற ஒரு மாற்றத்தைத் தேர்ந்து கொண்டு, இவ்வாரத்தில் அதைக் குறித்துச் செயல்படத் தொடங்குங்கள். நாம் குறிப்பிட்ட செயல்களில் திட்டவட்டமாய் ஈடுபடும் பொழுது மாற்றம் நடைபெறுகிறது. இந்த வாரத்திற்கென்று ஒரு இலக்கைத் திட்டவட்டப்படுத்துங்கள். அடுத்த ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று நீங்கள் ஆராதனைக் கூட்டத்திற்குத் திரும்பச் செல்லும் பொழுது, "அழைப்புக்குப் பாத்திரவானாக" வாழ்வை வாழ்வதில் உங்களுக்கு இன்னொரு அடி எடுத்து வைக்க உதவியதற்காக தேவனுக்கு நீங்கள் மகிமை செலுத்த முடியும்.